Bi-quarterly scientific journal of Religion & Communication, Vol.28, No.1, (Serial 59), Spring & Summer 2021

Virtual utopia Theoretical framework of cyberspace governance in the Islamic Republic

Aziz Najafpour aghabeighlou *

Hamid Parsania^{**}

Received: 2021/02/30 Accepted: 2021/05/26

Aliasghar Islamitanha***

Abstract

For Farabi, the main goal of philosophy is politics, but politics, which is the same as planning and governing Medina, is merely a means to "study happiness" and not something with an original purpose. That is why the plan of Medina has a strong connection with morality in him, because what makes the study of happiness possible is nothing but the acquisition of moral virtues. Farabi reminds that the acquisition of moral virtues and the study of happiness can only be achieved with the help and assistance of others and in the community. Thus, in his view, society is a means, not an end, and by the same token, the management of society is nothing but the attainment of worldly and posterior happiness. In this article, with a library and analyticalphenomenological method, while considering Farabi's views on Medina, a theoretical framework for governing cyberspace is presented. In this way, Farabi in the utopia considers the main ruler as the guardian or the first ruler, and the general public thinks fundamentally, so it is very important to enlighten the public imagination. Farabi's relationship with cyberspace is where, firstly, this space is society itself and, secondly, cyberspace is in dialogue and the formation of imagination. And it is also made by human imagination. In Medina, the virtual ruler is defined as the virtual ruler, the virtual virtues, the virtual virtues, and the virtuous and the virtual million.

Keywords: utopia, al-farabi, cyberspace, fantasy, virtual utopia, strata of cyberspace, cyberspace governance

10201

 Doctor of Social Sciences, Baqer al-Uloom University. aziz.najafpoor@gmail.com
Associate Professor and Faculty Member, Department of Sociology, University of Tehran. h.parsania@ut.ac.ir
Assistant Professor and Faculty Member, Department of Cultural Studies and Communication, Baqer al-Uloom University. دوفصلنامه علمی دین و ارتباطات، مقاله پژوهشی، سال بیست و هشتم، شمارهٔ اول (پیاپی ٥٩)، بهار و تابستان ١٤٠٠ صص ٣٥٠–٣٣٠

مدینه فاضله مجازی چارچوب نظری حکمرانی فضای مجازی جمهوری اسلامی عزیز نجف پور آقابیگلو⁻ حمید پارسانیا⁻ تاریخ دریافت: ۱٤٠٠/٠٣/١١ علیاصغر اسلامی تنها-

چکیدہ

برای فارابی هدف اساسی فلسفه، سیاست است؛ اما سیاست که همان تدبیر و اداره مدینه باشد، وسیله-ای برای "تحصیل السعاده" است نه امری مقصود بالاصاله. به همین دلیل تدبیر مدینه نزد او با اخلاق پیوندی وثیق دارد؛ چرا آنچه تحصیل سعادت را امکانپذیر می سازد جز اکتساب فضائل اخلاقی نیست. فارابی یادآور می شود که اکتساب فضائل اخلاق و تحصیل سعادت فقط با معاونت و یاری دیگران و در اجتماع مجال تحقق پیدا می کند. بدین ترتیب اجتماع ازنظر او وسیله است نه هدف و به همین اعتبار اداره اجتماع نیز چیزی جز نیل به سعادت دنیا و عقبی نیست. در این مقاله با روش کتابخانهای و تحلیلی-پدیدارشناسانه، ضمن غور در آرای فارابی درباره مدینه، چارچوب نظری برای حکمرانی فضای مجازی ارائه می شود. بدین نحو که فارابی در مدینه فاضله، حاکم اصلی را فرد ولی یا حاکم اول میداند و به طور کلی عوام از اساس با خیالشان می زیند ازاینرو تذهیب قوه خیال عامه اهمیت زیادی دارد. نسبت فارابی با فضای مجازی آنجاست که اولاً این فضا خود جامعه است و ثانیاً فضای مجازی دارد. نسبت فارابی با فضای مجازی آنجاست که اولاً این فضا خود جامعه است و ثانیاً فضای مجازی دارد. نمبت فارابی با فضای مجازی آنجاست که اولاً این فصا خود جامعه است و ثانیاً فضای مجازی در گفتگو و شکل بخشی قوه خیال است و خود هم ساخته خیال انسانی است. در مدینه فاضله مجازی حاکم مجازی، افاضل مجازی، ذوالسنه محازی و مقدرون و مالیون مجازی تعریف می شان می شاند.

واژگان کلیدی: مدینه فاضله، فارابی، فضای مجازی، خیال، مدینه فاضله مجازی، اقشار مدینه، حکمرانی فضای مجازی.

aziz.najafpoor@gmail.com مدکترای رشته علوم اجتماعی دانشگاه باقرالعلوم علیهالسلام - دنشیار و عضو هیئتعلمی گروه جامعهشناسی دانشگاه تهران -- استادیار و عضو هیئتعلمی گروه مطالعات فرهنگی و ارتباطات دانشگاه باقرالعلوم علیهالسلام islamitanha@bou.ac.ir

، سال بیست و هشتم، شمارهٔ اول (پیاپی ۵۹)، بهار و تابستان ٤٠٠

